

GIHADISME

El president Obama, al maig, a l'Acadèmia Militar dels Estats Units va declarar que "Iraq exigeix una acció".

Iraq, la vacil·lació més perillosa dels Estats Units

Els gihadistes es dirigeixen a Bagdad, però els Estats Units se n'aparten. Només hi han enviat un grapat de soldats. El president Obama s'arrisca que una part més gran de l'Iraq caigui a les mans dels radicals islamistes. Un canvi de curs històric.

Els gihadistes del grup terrorista ISIS estenen el règim de la por. Els milicians d'Estat Islàmic a l'Iraq i Síria es dirigeixen ara a Bagdad. I, a l'altra banda del món, una pregunta remou molts americans: hem de tornar a anar-hi amb tropes de terra?

Fins ara, Barack Obama només ha donat respostes poc decidides. Ara s'hi enviaran 275 soldats, una unitat especial per a la protecció de l'Ambaixada d'Estats Units i els ciutadans nord-americans a l'Iraq.

El president se n'allunya. Una altra vegada. Manté converses, però no

actua. La intervenció de les unitats de terra ha estat descartada de moment, vol considerar altres opcions militars. Ara es plantegen els atacs per aire i l'ús dels *drones*.

Però hi ha hagut decisions clares? Fins ara només resultats negatius. Amb Obama, els Estats Units està fent un

ISIS vol crear un Estat islamista radical que pogués operar com a camp d'entrenament per als terroristes internacionals. El president Nuri al-Maliki, de qui Obama espera que corregeixi la seva política.

canvi de curs històric pel que fa a la política exterior. No vol continuar fent de policia mundial, i actua amb moderació. Això no és dolent *per se*, es pot entendre després de totes les morts a l'Iraq. Però hi ha un punt que no es pot negar: després dels excessos de l'administració Bush, els Estats Units amenacen de posicionar-se a l'altre extrem. Els Estats Units volen negar l'ajuda allà on l'havien ofert? El que és clar és que el país té una responsabilitat especial vers l'Iraq. Per tant, Obama no pot fer com si no fos cosa seva.

Obama espera poder-se estalviar la decisió. Aposta pel factor temps, i l'èxit de les tropes iraquianes del Govern, i vol que el president Nuri al-Maliki iraquità i xiïta corregeixi la seva política. No debades, des de fa anys, està excloent els sunnites de manera massiva i, d'aquesta manera, ha fet moure peça indirectament als milicians de l'ISIS.

L'espera d'Obama és arriscada. Si les milícies d'ISIS aconseguïen conquerir l'assentament primitiu dels xiïtes, la retirada de les tropes d'Obama acabaria, posteriorment, en derrota total. ISIS intenta crear un Estat islamista radical, que pogués operar com a camp d'entrenament per als terroristes internacionals. I els Estats Units volen mirar-s'ho plegats de braços?

La política de la moderació militar d'Obama l'obliga a buscar contacte amb Iran. Els líders xiïtes a Teheran han tornat a entrar al joc internacional de manera intel·ligent, allunyant-se de les negociacions sobre energia nuclear a Ginebra, i han ofert ajuda a Maliki en la lluita contra ISIS. D'aquesta manera, Iran podria ser encara una potència regional reglamentària, amb la tolerància expressa de Washington. Seria un gir sorprenent.

A l'Iraq es confegeix el dilema d'Obama: pel que fa a la política exterior, el president sovint només intervé amb vista a la política interior del país, cosa que el fa actuar amb una passivitat i indecisió alarmant. "Heu fet la vostra feina", deia fa cinc anys als seus soldats, quan va anunciar la retirada de l'Iraq.

Ni parlar-ne. Aquesta feina encara no s'ha acabat.

Severin Weiland

© *Der Spiegel*

Traducció de Gemma Repiso